

»KVINDER KAN STÅ FOR

Bevægelsen bag Den nordiske Kvindehøjskole har købt den tidligere Visby Kro i Bredebro kommune ved Tønder for her at oprette Danmarks første kvindehøjskole.

En udflyttergruppe på seks kvinder er flyttet ind på kroen, og fra d. 15. november, hvor den egentlige overtagelse fandt sted, og til 1. januar forestår en større ombygning, før Kvindehøjskolen d. 8. januar 1979 er klar til at tage imod de første kursister.

Højskolen starter med kurset: »Kvindens krop og kvinders arbejde«. Holdet er opdelt i to grupper omkring henholdsvis jordbrug og byggeri. Kurset er på fem måneder, og der er plads til ialt 24 kursister. I løbet af sommeren skal der udbygges, så der bliver plads til 40 kursister.

Foruden fem-måneders kurset »Kvindens krop og kvinders arbejde« er Kvindehøjskolen allerede ved at planlægge en række kortere (14-dages) kurser, der skal afvikles i løbet af sommeren 1979. Til afholdelse i efteråret -79 planlægges desuden 1- og 2-måneders kurser.

En af de 24 kursister, der har tilmeldt sig på det første pionerhold, er Stina Pedersen, 23 år og medlem af Rødstrømpebevægelsen. Stina har været med til nogle møder i højskolebevægelsen i København og læst pjecen »Tag med på Kvindehøjskolen«. Men som mange andre kvinder, der også har hørt om højskoleprojektet, har hun en del supplerende og uddybende spørgsmål, hun gerne vil have belyst, inden hun den 8. januar rejser til Visby.

KVINDERs redaktion har derfor arrangeret et møde mellem Stina og Anja Hass og Birgitte Due Kjeldsen, begge udflyttere på Kvindehøjskolen. Vi bringer her et referat af deres samtale.

Den Nordiske Kvindehøjskole

DERES EGEN TILVÆRELSE«

Stina: »Jeg kunne godt tænke mig at få belyst fordelingen mellem praktisk og teoretisk arbejde på Kvindehøjskolen. Jeg har nemlig selv været bange for, at det praktiske arbejde skulle dominere det teoretiske. Det er vigtigt for den kursist, der kommer fra en halvanden værelses i København, at hun kan rejse hjem med noget, hun kan få brug for i sin hverdag. En teoretisk viden og ikke kun en masse erfaringer med fysisk arbejde.«

Anja: »Forårskurset er i sit udgangspunkt praktisk, og det handler selvfølgelig om, at der er meget bygge- og jordbrugsarbejde, som simpelthen skal laves i løbet af foråret. Men vi mener også, at det er vigtigt, at kvinder lærer de former for fysisk arbejde, som det normalt er mændene, der udfører i vores samfund. En del af den måde, mændene behersker verden på, er at beherske en masse fysiske arbejdsprocesser. Vi har begge været på Kolding Højskole på byggekursus. Her byggede vi bl.a. med armeret beton, og selv om vi ikke har haft brug for det siden, har det betydet meget for vores bevidsthed om, hvad vi kan bygge med armeret beton og der meget andet, vi også tør gå igang med.«

Kvindehøjskolen vil vi arbejde på vores kroppe og lære nogen praktiske ting. Men vi vil bruge dette som udgangspunkt til bredt at forholde os til, hvad der sker i vores samfund. I jordbrugsgruppen vil vi f.eks. beskæftige os med forbrug, mad, ressourcer og økologi. I byggegruppen vil vi beskæftige os med boligpolitik, alternative boligformer og kvinder i byggesektoren. Men vi vil gerne understrege, at vi meget nødt nu vil lægge os fast på, hvad den teoretiske side af kurserne skal indeholde. Det afhænger af, hvad de kvinder, der skal være i grupperne, ønsker at beskæftige sig med. Kvindebevægelsen har skabt antiautoritære arbejdsformer i basisgrupperne. Og det vil selvfølgelig også blive vores pædagogik på Kvindehøjskolen. Netop ved at bygge på basisgruppeprincippet vil vi sikre os, at alles viden og erfaringer bliver inddraget i arbejdet, og at vi går i gang med det, vi er motiveret for at

lære. Og endelig at grupperne selv bestemmer, hvilke teoretiske emner de vil behandle. Det betyder selvfølgelig også, at den faste gruppe ikke vil optræde som lærere i traditionel forstand. Vi vil deltage i arbejdsgrupperne og komme med vores forslag, viden og gode ideer på lige fod med de andre i gruppen. Som samlet gruppe rummer vi viden om mange ting, men mange gange vil vi også indkalde gæstelærere med specialviden. Den faste gruppe skal også passe administrationen, børnehaven og langtidsplanlægningen.«

Stina: »Hvem skal kunne bruge skolen? Synes I, at I henvender jer bredt til alle kvinder?«

Birgitte: »Vi regner med, at det vil være forskellige kvinder, der vil have lyst til at komme på det lange forårskursus og de mange 14-dages kurser i sommerferien. Vi vil lave kurser som: kvinder og vold/selvforsvar, kvindelitteratur, kvinder over 40, kønsbevidst opdragelse, autokursus, snedkerkursus, kvinder i fagligt arbejde og seksualitet. Vi regner med at have 12-15 forskellige kurser i juli og august. Med de her kurser henvender vi os til mange forskellige kvinder.«

Stina: »Jeg synes, det er en modsætning, når I siger, at skolen er åben for alle kvinder, og samtidig, at skolen er vegetarisk, og at der kun er ét rygerum på stedet.«

Anja: »Der ligger en politisk holdning i, at vi både ønsker at begrænse rygning og ønsker at leve vegetarisk — og derfor laver giftfrit landbrug.«

Stina: »Jeg tror alligevel, at netop jeres holdning til rygning og mad på forhånd vil afskære mange kvinder fra at komme.«

Anja: »Vi synes det er legalt, at vi har nogen holdninger, som vi gerne vil afprøve, og som vi så kan ændre, hvis disse ligefrem skaber nogen barrierer og hindrer mange kvinder i at komme på højskolen. Men det har også ligesom ligget i luften, at hvis vi ikke — i modsætning til resten af kvindebevægelsen — fik alle kvinder med, ville projektet på forhånd være dødsdømt. Det er selvfølgelig noget vrøvl.«

Stina: »Hvem har lavet Kvindehøjs-

skolen, hvem er I?»

Birgitte: »Nogen af os har været i kvindebevægelsen i mange år, men de fleste kvinder er kommet til højskolegruppen uden at have været med i kvindopolitisk arbejde før. Det siger os noget om, at det er meget lettere at gå ind i højskolebevægelsen end i Kvindehuset og sige: her er jeg, hvad skal jeg lave. Vi får kontakt med mange kvinder til f.eks. støttefesterne, fordi vi simpelt hen siger: vi har en masse arbejde, du kan lave dét og dét, har du lyst? Det bliver mere overskueligt og nemmere for mange kvinder at komme med i kvindebevægelsen på den måde, og derfor vælger mange højskolebevægelsen. Højskolebevægelsen er en selvstændig kvindebevægelse, der hverken er Rødstrømpebevægelsens eller Lesbisk Bevægelses projekt. Men der er da mange kvinder, der går videre fra højskolebe-

vægelsen til både Lesbisk Bevægelse og Rødstrømpebevægelsen og arbejder to steder.«

Stina: »Der er mange lesbiske i højskolegruppen. Hvordan vil det komme til at præge arbejdet på højskolen?«

Anja: »Ja, ligesom i mange andre store kvindeprojekter er der mange lesbiske i højskolebevægelsen. På skolen vil vi arbejde på at bevidstgøre hinanden om kvindeundertrykkelsen i vores samfund. Og undertrykkelsen af lesbiske afspejler i ekstrem grad mandssamfundets holdning til kvinder. Derfor skal vi selvfølgelig også beskæftige os med lesbisk politik som en del af vores frigørelseskamp.«

Stina: »Jeg har hørt, at vi skal beskæftige os med kvindehistorie: kvinderne under den franske og den russiske revolution, de tidlige kvindebevægelser, hekseforfølgelse og matriarkatsforskning. Noget af det, jeg er mest bange for, er, at matriarkatsforskningen skal dominere kvindehistorien — fordi jeg mener, det er reaktionært at se på matriarkaterne løsrevet fra den historiske udvikling og forholdene i dag. Og jeg er bange for, at vi bare får et forherligende forhold til matriarkatet. Hvad mener I om det?«

Birgitte: »Matriarkatet er udtryk for en samfundstype, hvor kvinderne var styrende og dominerende, og vi synes, det er godt og styrkende for vores egen kvindebevidsthed at forske i matriarka-

ter. Og vi kan garanteret lære noget om kvinders muligheder, og hvilke værdier, der har været opprioriteret, og hvilke familiemønstre, der har været i matriarkats-samfund. Det kan give os nogen visioner om nogen andre måder at leve på og nogen ideer om, at verden kan se anderledes ud, og at kvinder godt kan stå for deres egen tilværelse. Vi behøver ikke at have en verden, der kun er defineret og domineret af mænd. Men kvindehistorie er andet og mere end matriarkatsforskning. Det er f.eks. også kvindernes historie i sammenhæng med arbejderbevægelsen.«

Stina: »Hvad er jeres holdning til børn på højskolen?«

Anja: »Vi laver en børnehave for de mindre børn. De større kan gå i Visby skole. Men vi er usikre på, hvor børnene skal bo: i børnehus eller sammen med deres mødre. Vi har et håb om at integrere børnene så meget som muligt i det arbejde, der foregår på skolen. Det gælder alt fra opvask til landbrug. Børnene skal ligeledes arbejde med emner i børnegruppen. Både teoretisk og praktisk, f.eks. kunne de arbejde med de samme emner som de voksne, og i det daglige kunne børnene have ansvaret for høns og hønsegården.«

Stina: »Har højskolegruppen noget samarbejde med »Kvinder over 40«?«

Birgitte: »Nej, ikke som sådan, men vi har tænkt os at kontakte dem og spørge dem, om de vil arrangere et kursus. Vi vil meget gerne se ældre kvinder komme på højskolen. Derfor kan vi kun spørge: hvad kan interessere jer, hvad kan få jer til at komme, og det er generelt for alle de kurser, vi laver. Vi håber, at såvel enkelt-kvinder som grupper og bevægelser selv vil komme med forslag til kurser og andre aktiviteter på Kvindehøjskolen.«

Stina, Anja, Birgitte,
Mie Petersen og M.T.

Pjecen »Tag med på Kvindehøjskolen« kan fås ved at skrive til:

Højskolegruppen, Kvindehuset, Gotthersgade 37, 1123 København K, eller til:

Kvindehøjskolen, Høybergsvej 65, Visby pr. 6270 Tønder.

OBS! Det første kursus er helt overtaget!

Kvinder fra Højskolegruppen på byggekursus på Kolding Højskole

Højskoletræet